

J. Christensen: Ja, jeg kan ikke komme til den Overbeviisning, at det skulde være nødvendigt at nedsætte Udvalg i denne Sag. Jeg mener, at hvis det var en Sag, der angik privat Gods, saa var det en anden Sag, men da det er en Sag, der er imellem Regjeringen og Bondestanden, som er i Besiddelse af disse Jorder, saa maa det være saa drøftet og reengjort, at der ikke kan være nogen Betænkelse ved at vedtage Loven uden at nedsætte Udvalg. Jeg kan heller ikke ret forstaae, hvorledes den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) først saa seent er kommen til den Overbeviisning, som han udtalte, og hvorfor det ikke er skeet tidligere ved Lovforslagets Behandling, saa man kunde have hørt de forskjellige Betænkelse, der vare derved; det havde dog været en lille Besærling.

Faursehø: Jeg skal bemærke, at, da jeg nærer det Duffe, at denne Lov, som jeg anseer for brugelig og god, maa udkomme, agter jeg at stemme mod Udvalgs Nedsættelse. Jeg gjør det saameget mere, som det er for mig en meget vigtig Omstændighed, at den høitærede Justitsminister nu har erklæret at kunne gaae ind paa Loven, kun med nogle Emaasforandringer, som jeg troer meget godt kunne foretages. Jeg troer, at man maa tage den Haand, som rækkes os; det kunde hændes, at der kom et Ministerium, som ikke vilde give os saa meget.

Drejer: Jeg skal blot tillade mig at oplyse den næstsidste ærede Taler (J. Christensen) om, at jeg har udtalt mig saa hurtigt, som jeg dertil fandt Leilighed. Sagen er idag til første Behandling, og der har altsaa ikke været nogen Leilighed til at udtale mig forinden nu. At min Overveelse er skeet tidligere, det følger af sig selv, da det vistnok er min, som ethvert Medlems Pligt, at komme til Forhandlingen af Sagerne her med en saa vel overveiet Mening som muligt. Andet har jeg ikke villet tilkjendegive, og jeg har troet at burde dette for at gjøre opmærksom paa det Besynsdelige i, at Nogen vil forekaste mig, at jeg

ikke har udtalt mig, forinden det var mig muligt at udtale mig.

Nørgaard: Da jeg, saa ofte der har været Tale om Fæstelovgivningen i den danske Rigsdag, endnu aldrig har udtalt et Ord om dette Forhold, skal jeg heller ikke nu, da Taleren er om Udvalgs Nedsættelse, gaae ind paa at udtale nogen videre Mening om min Stilling med Hensyn til Fæstelovgivningen i det Hele, hvilket jo her ikke vilde være paa sin Plads; men jeg vil kun tillade mig at udtale, at for mig staaer Sagen saaledes, naar Taleren er om Udvalgs Nedsættelse, at Hovedsagen her er efter min Mening ikke den Tid, som her tales om til at behandle den, Hovedsagen her er selve Loven; Hovedsagen er, at vi nu have et Ministerium for os, som byder os en Lov; og naar man troer, at denne er nogenlunde brugelig, saa er Hovedsagen ikke Tiden; og da jeg hører fra de forskjellige Sider indrømmet, at det kun er meget Lidet, som de have imod Loven, saa synes det mig, at dette Lidet kunde rettes ved Ændringsforslag, og dertil have vi Tid; og er der saa store reelle Mangler ved Loven, at det er Grunden til, at man ønsker et Udvalg nedsat, saa er det min Overbeviisning, at saa saarer man ikke saa let en saa god Lov under det nuværende Ministerium eller en Lov paa det Grundlag, hvorpaa den her foreliggende hviler. Jeg skal ikke gaae ind paa Lovens Realitet; dertil er ikke Stedet her; men jeg vil udtale, at jeg vil stemme imod et Udvalgs Nedsættelse, fordi jeg troer, at man maa takke den nuværende Regjering for dette Forslag, hvorved den har vist, at den har en god Villie til at fremme denne Sag.

J. Christensen: Jeg vil gjøre den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) opmærksom paa, at min Formenting var den, at en Discussion over Loven hørte til, naar den var under Forhandling, men ikke naar der var Tale om at nedsætte Udvalg, og det var derfor, jeg meente, at den ærede Landstingsmand dengang, da Lovforslaget var under Forhandling, kunde have fremsat